

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 11CoP/215/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1515222689
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 11. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Patrícia Železníková
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2017:1515222689.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Patrície Železníkovovej a členiek senátu JUDr. Bianky Gelačikovej a Mgr. Aleny Čakváriovej, vo veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa: W. L., nar. XX.XX.XXXX, zastúpená kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Bratislava, so sídlom Vazovova 7/A, 816 16 Bratislava, dieťa rodičov: matky - Mgr. R. I., nar. XX.XX.XXXX, bytom V. H. XX/B, E., U. republika, a otca - C.. P. L., nar. XX.XX.XXXX, bytom T. XX, XXX XX V., za účasti Krajskej prokuratúry Bratislava, so sídlom Vajnorská 47, 812 56 Bratislava, o návrhu matky na zmenu zverenia, na odvolanie matky proti rozhodnutiu Okresného súdu Bratislava V, č.k. 20P/278/2015-233 zo dňa 14.02.2017, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie sa v napadnutej časti **p o t v r d z u j e**.

Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Súd prvej inštancie rozsudkom č.k. 20P/278/2015-233 zo dňa 14.02.2017 zveril maloletú W. L., nar. XX.XX.XXXX do osobnej starostlivosti matky, otcovi určil povinnosť platiť na maloletú výživné počnúc dňom 09.09.2015 sumou XXX. eur mesačne vždy do 15. dňa v mesiaci k rukám matky. Zročné výživné za obdobie od 09.09.2015 do 31.01.2017 v celkovej sume XXX,XX eur uložil otcovi zaplatiť do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Zmenil rozsudok Okresného súdu Bratislava V zo dňa 10.10.2013 č.k. 20P/139/2012-241, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave zo dňa 08.04.2014 č.k. 11CoP/577/2013-2012 v časti o zverení maloletej a o výživnom na maloletú. O trovách konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na ich náhradu.

2. Rozhodnutie súd prvej inštancie právne odôvodnil ust. § 24 ods.1, § 26, § 36 ods.1, § 62 ods.1,2,4,5, § 75 ods. 1, § 78 ods.1,2 Zákona o rodine, a tým, že na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že návrh matky na zmenu zverenia maloletej je dôvodný. Za preukázané mal, že striedavá osobná starostlivosť obidvoch rodičov o maloletú trvala do 09.09.2015, kedy maloletá odišla od otca v týždni, keď ju mal v osobnej starostlivosti a odvtedy je nepretržite v osobnej starostlivosti matky. Súd prvej inštancie pri rozhodovaní prihliadol na názor XX ročnej W., ktorá je rozumovo vyspelá, s vlastným názorom na starostlivosť zo strany rodičov, ktorý bola aj schopná jednoznačne vyjadriť. Uviedol, že otec spočiatku so zmenou zverenia nesúhlasil, avšak rešpektoval názor a želanie maloletej. Konštatoval, že v starostlivosti matky o maloletú nezistil žiadne nedostatky, za zarážajúce však považoval jej vyjadrenia, že maloletá ju stojí jej osobný čas, pričom nie je fér, že sa o ňu stará sama. Výšku výživného na maloletú posudzoval súd prvej inštancie podľa § 62 ods. 1 a 2, § 75 ods. 1 Zákona o rodine. Pri určení výšky výživného na maloletú vychádzal z jej odôvodnených potrieb, prihliadol na zníženie jej nákladov v súvislosti s ukončením jej športovej činnosti v plaveckom klube D. príjmov a pomerov oboch rodičov, ich možností, schopností a majetkových pomerov. Súd prvej inštancie konštatoval, že od poslednej úpravy výkonu

rodičovských práv a povinností k maloletej sa osobný stav otca zmenil, rozviedol sa a žije sám, k zmene nedošlo v jeho zárobkových a majetkových pomeroch. Na strane matky zistil, že nedošlo k zmene jej osobného stavu, ani k zmene jej majetkových pomerov, zvýšil sa však jej príjem. Konštatoval, že otec dobrovoľne na výživu maloletej prispieva od 10/2015 navyše sumou XXX eur mesačne, maloletej prispel na pobyt v G. sumou XXX eur. Matkou vyčíslené náklady na maloletú súd považoval za neprimerane vysoké, pričom konštatoval, že mnohé z nich vznikli na základe výlučného rozhodnutia matky bez predchádzajúceho súhlasu otca. Výšku výživného v sume XXX eur mesačne považoval za primeranú a určil ju od 09.09.2015, od kedy sa maloletá fakticky v osobnej starostlivosti matky nachádza. Dôvodil, že na strane matky vychádzal z jej schopností a možností a nie z oficiálne prezentovaných príjmov, keď matka je vysokoškolsky vzdelaná a aktuálne opäť pracuje na základe licencie ako súkromný psychológ. Problémy matky v zamestnaní datoval už od 29.02.2008, keď pracovný pomer vo Výskumnom ústave detskej psychológie a patopsychológie, kde dosahovala vyšší príjem, ukončila dobrovoľne na základe vlastného rozhodnutia dohodou, preto takéto jej konanie vyhodnotil v súlade s obsahom ustanovenia § 75 ods. 1 Zákona o rodine. Mal za to, že je v možnostiach a schopnostiach matky dosahovať taký príjem, aby výživné na maloletú mohla platiť v rovnakej výške ako otec. Uviedol, že matka má vysokoškolské vzdelanie, žije v regióne, kde ako psychológ má dostatok pracovných príležitostí, je v produktívnom veku a zo zdravotného hľadiska nemá odčerpávané finančné prostriedky podstatným spôsobom. Určené výživné na maloletú pri participácii oboch rodičov, podľa názoru súdu prvej inštancie pokrýva jej odôvodnené potreby vyplývajúce z jej veku. Na argument matky, že otec sa o maloletú nezaujíma a iným spôsobom jej potreby nezabezpečuje do pozornosti dal, že maloletá odmieta s otcom komunikovať a stretávať sa s ním /s výnimkou spoločných lyžovačiek/. Mal za to, že otec je pripravený prispievať maloletej aj mimo určeného výživného a podieľať sa na hradení jej mimoriadnych nákladov tak ako doposiaľ. Zročné výživné vyčísli od 09.09.2015 ku dňu 31.01.2017 v celkovej sume XXX,XX eur, ktorú otcovi uložil zaplatiť podľa § 232 ods. 3 C.s.p. do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. O trovách konania rozhodol podľa § 52 C.m.p..

3. Proti tomuto rozhodnutiu podala odvolanie matka v časti určenia výšky výživného na maloletú. Odvolaciemu súdu navrhla rozhodnutie súdu prvej inštancie v napádanom výroku o výživnom zmeniť a výživné na maloletú určiť vo výške XXX eur. Nestotožnila sa so záverom súdu prvej inštancie a mala za to, že pri rozhodnutí neprihliadol na jej osobnú starostlivosť o maloletú a odôvodnené potreby maloletej v jej veku XX rokov. Poukázala na to, že maloletá oproti predchádzajúcemu obdobiu, ktoré predchádzalo jej zvereniu do striedavej osobnej starostlivosti, mala v roku 2012 určené výživné XXX eur, teraz je staršia, väčšia má úplne iné záujmy a jej životné náklady sa rovnajú nákladom dospelého človeka. Poukázala na skutočnosť, že otec jej od januára 2016 nemusí financovať náklady na jej športové aktivity a už dva roky jej nevenoval žiadny darček, neplatí jej žiadne drobnosti, či pozornosti. Poukázala na majetkové pomery otca a jeho možnosti a schopnosti, keďže je spolumahiteľom stavebnej firmy. Uviedla, že otec sa s dcérou nestretáva, po odchode maloletej od neho sa nijako nesnažil, aby sa striedavá osobná starostlivosť o maloletú, ktorú sám inicioval, naďalej realizovala. Uviedla, že maloletá má záujem o jazykové pobyty, alebo hru na klavír, s čím sú spojené zvýšené výdavky. Mala za to, že vzhľadom na výkon jej osobnej starostlivosti o maloletú, spojenú so zabezpečením všetkých jej potrieb, zdravotného stavu či štúdia, by sa mal otec na finančnom zabezpečení maloletej podieľať vo zvýšenej miere. Poukázala aj na ostatné materiálne zabezpečenie maloletej nevyhnutné k jej životu, ako je zariadenie detskej izby, či kúpa počítača, jej kultúrne vyžitie, študijné pobyty v zahraničí, keď maloletá má záujem prestúpiť na bilingválne gymnázium. Vyjadrila pochybnosť, či za daného stavu bude môcť maloletej zabezpečiť všetky jej odôvodnené nároky, keď vzhľadom na doterajšie skúsenosti nie je isté, či sa otec bude na týchto aj mimo určeného výživného podieľať.

4. Otec vo vyjadrení k odvolaniu matky navrhol rozsudok súdu prvej inštancie ako správny potvrdiť. Nesúhlasil s tvrdením matky, že maloletej odmieta prispievať aj nad rámec súdom určeného výživného, keď dcére poskytuje finančné plnenia pri príležitosti jej sviatkov či Vianoc, v lete 2016 financoval jej prázdninový pobyt v R., vo februári 2017 jej zakúpil lyžiarske oblečenie a financoval lyžovačku počas jarných prázdnin. Rovnako nie je pravdou, že by nemal o maloletú záujem, vzhľadom na dospievajúci vek maloletej, ktorá je zrejme pod vplyvom matky, sa však stretnutí s maloletou musí viackrát dožadovať. Uviedol, že určené výživné plne zodpovedá jeho možnostiam a schopnostiam a správne do výšky výživného súd premietol aj zvýšený príjem matky, ktorá je tiež povinná sa na výžive maloletej podieľať primeranou mierou.

5. Kolízny opatrovník a Okresná prokuratúra Bratislava V sa k odvolaniu matky písomne nevyjadrili.

6. Odvolací súd preskúmal vec v napadnutej časti, v ktorej nie je viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania podľa § 65, § 66 zákona č. 161/2015 Z.z. Civilný mimosporový poriadok (ďalej „C.m.p.“), bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1, § 378 ods. 1, § 219 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej „C.s.p.“), s verejným vyhlásením rozhodnutia podľa § 219 ods. 3 C.s.p., a dospel k záveru, že odvolanie matky nie je dôvodné.

7. Súd prvej inštancie vo veci vykonal potrebné dokazovanie, vec správne právne posúdil a vyvodil z nej aj správny právny záver. V odvolaní neboli uvedené žiadne skutočnosti, ktoré by mali za následok zmenu rozhodnutia súdu prvej inštancie.

8. Podľa § 470 ods. 1 C.s.p., ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

9. Podľa § 395 ods. 1 C.m.p., ak § 396 C.mp. neustanovuje inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Podľa ods. 2 citovaného ustanovenia právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona zostávajú zachované.

11. Odvolací súd konštatuje, že v prejednávanej veci súd prvej inštancie rozsudkom č.k. 20P/278/2015-233 zo dňa 14.02.2017, zveril maloletú W. L., nar. XX.XX.XXXX do osobnej starostlivosti matky, otcovi určil povinnosť platiť na maloletú výživné XXX eur mesačne od 09.09.2015 a ročné výživné za obdobie od 09.09.2015 do 31.01.2017 v sume XXX,XX eur uložil otcovi zaplatiť do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Vo veci rozhodol podľa príslušných ustanovení Zákona o rodine, C.s.p. a C.m.p..

12. V danom posudzovanom prípade podala matka odvolanie len proti výroku rozsudku, ktorým súd prvej inštancie určil otcovi povinnosť platiť výživné na maloletú. Ako prvoradé odvolací súd konštatuje, že výživným sa rozumejú náklady na uspokojovanie všetkých životných potrieb toho, komu je poskytované v súvislosti s jeho všestranným rozvojom, tak po stránke fyzickej ako aj po stránke duševnej. Rozsah nákladov na úhradu životných potrieb osoby odkázanej na výživné je rôzna, a to vzhľadom na vek, zdravotný stav ale aj vzhľadom na nadanie (schopnosti) tejto osoby, spôsob prípravy na jej budúce povolanie a pod.. V zmysle vyššie uvedených zákonných ustanovení, základom pre hodnotenie schopností a možností rodičov plniť si svoju vyživovaciu povinnosť voči dieťaťu, je zistenie ich skutočných príjmov ale aj podkladov odôvodňujúcich záver, že tento dosahovaný príjem zodpovedá ich telesným a duševným schopnostiam, skúsenostiam v plnení pracovných povinností, ako aj miestnym, lokálnym možnostiam ich uplatnenia a závisí aj od zisťovania ich celkových majetkových pomerov v širšom slova zmysle. Pri rozhodovaní o určení rozsahu vyživovacej povinnosti má súd vychádzať jednak zo všeobecných hľadísk, t.j. zo skúmania odôvodnených potrieb dieťaťa; rozsah ktorých je rôzny vzhľadom na vek, zdravotný stav, spôsob prípravy na budúce povolanie, nadanie, záujmy dieťaťa a vychádza zároveň aj z reálnych možností a schopností rodičov dieťaťa plniť si svoju vyživovaciu povinnosť. Medzi týmito dvoma kritériami, t.j. medzi odôvodnenými potrebami dieťaťa a reálnymi schopnosťami a možnosťami rodičov, platí zásada priamej úmernosti, ktorá je plne v súlade s normatívnou zásadou, že dieťa má právo žiť na takej úrovni, na akej žijú jeho rodičia. Odôvodnenými potrebami sú aj také potreby, ktoré nie sú celkom bežné, ale zároveň sú pre vývoj dieťaťa prospešné, napr. rekreačné, kultúrne, vo vyššej miere zmierňujúce zdravotný hendikep a pod.. Rozsah odôvodnených potrieb osoby odkázanej na výživné, je teda súčasne závislý od reálnych schopností a možností osôb povinných poskytovať výživné, t.j. od ich zárobkových schopností a možností, počtu ich celkových vyživovacích povinností a pod..

13. V prejednávanej veci po preskúmaní celého spisového materiálu aj podľa názoru odvolacieho súdu výška výživného určená súdom prvej inštancie, ktorou je otec povinný prispievať na výživu maloletej W., zodpovedá kritériám rozhodným pre určovanie výživného na dieťa uvedené v ust. § 62 ods. 1 až 5, § 75 ods. 1 Zák. o rodine, t.j. je primeraná ako odôvodneným potrebám maloletej, tak aj v konaní zisteným zárobkovým a majetkovým pomerom rodičov, ich možnostiam a schopnostiam. Odvolací súd vyhodnotil odvolacie námietky matky bez právneho významu a bez vplyvu na správnosť rozhodnutia súdu prvej inštancie. K odvolacím námietkam matky je treba uviesť, že súd prvej inštancie v konaní pri rozhodovaní o výške výživného správne vyhodnotil možnosti a schopnosti na strane obidvoch rodičov v primeranej miere prispievať na výživu maloletej a to aj s poukazom na v konaní matkou uvádzané odôvodnené

potreby maloletej a jej osobnú starostlivosť o ňu. Je potrebné zdôrazniť, že v danom prípade po ukončení realizácie striedavej osobnej starostlivosti o maloletú, otec prejavuje o maloletú záujem a je ochotný aj nad rámec súdom stanovenej výšky výživného prispievať na mimoriadne výdavky maloletej spojené s jej štúdiom či mimoškolskou činnosťou, čo v konaní pred súdom prvej inštancie bolo preukázané. Pokiaľ matka namieta, že otec netrávi s maloletou dostatok času, tu odvolací súd poukazuje na pretrvávajúci konflikt rodičov, dospievajúci vek maloletej, u ktorej je kontakt s otcom v prevažnej miere ovplyvňovaný jej aktuálnym kritickým postojom k nemu a záleží od jej rozhodnutia. Podľa názoru odvolacieho súdu je v záujme maloletej, aby jej vzájomný vzťah s otcom bol naďalej pozitívne posilňovaný zo strany obidvoch rodičov, aktuálne viac matkou, ktorá je rezidenčným rodičom a má na maloletú takmer výlučný vplyv. K ďalším odvolacím dôvodom matky je potrebné uviesť, že výživné bolo určené od ukončenia realizácie striedavej osobnej starostlivosti v septembri 2015, kedy bola maloletá vo veku 13 rokov a v školskom roku 2015/2016 navštevovala terciu Gymnázia na U. ulici. V súvislosti s jej dospievaním a štúdiom sa jej náklady budú do budúcnosti zvyšovať a až ich nárast bude dôvodom pre opätovné prehodnotenie výšky výživného, preto tvrdenia matky o tom, že maloletá má záujem o štúdium na bilingválnom gymnáziu s ktorým sú spojené zvýšené náklady, nemajú vplyv na posúdenie správnosti výšky výživného určeného od 09.09.2015 súdom prvej inštancie. Odvolací súd tiež udáva, že nepochybuje o skutočnom záujme otca o maloletú, o jeho snahe obnoviť ich vzájomný vzťah a ani o tom, že bude na mimoriadne výdavky maloletej spojené s jej záujmom o štúdium cudzích jazykov, či mimoškolských aktivít prispievať aj nad rámec bežne určeného výživného, zabezpečí trávenie spoločného času a dovoleníek, čo všetko môže prispieť k nadobudnutiu strateného výchovného vplyvu otca na maloletú.

14. Vzhľadom k tomu, že súd prvej inštancie v danej veci rozhodol v súlade s príslušnými ustanoveniami zákona o rodine, ktoré správne na danú vec aplikoval, odvolací súd rozhodnutie súdu, v napadnutej časti ako vecne správne podľa § 387 ods. 1 C.s.p. potvrdil, pričom podľa ods. 2 citovaného ustanovenia poukazuje na správne právne závery súdu prvej inštancie, s ktorými sa stotožnil.

15. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 52 C.m.p..

16. Odvolací súd prijal rozhodnutie jednomyseľne, pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 C.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).